
LÄHTI LIIKKEELLE!..

Maa virui kahleisiin taottuna orjuuttajiensa jaloissa.

Se olisi tarvinnut kansan perustuslain, mutta se sai raa'an mielivallan, „käskyjen“ ja „kieltojen“ toimenpiteitä.

Se tarvitsi kansan parlamentin, mutta sille annettiin herrojen Duuma, Purishkevitchin ja Gutshkovin Duuma.

Se olisi tarvinnut sanan-, paino-, kokoontumis-, lakko- ja yhdistymisvapauden, mutta se näkee ympärillään vain hajoitettuja työväenjärjestöjä, lakkautettuja lehtiä, vangittuja toimittajia, hajalleajettuja kokouksia ja karkoitettuja lakkolaisia.

Se vaati maata talonpojille, mutta sille annettiin agraarilait, jotka sysäävät talonpoikaisjoukot vieläkin suurempaan maannälkään maaseudun pohattojen pikku ryhmän hyväksi.

Sille luvattiin „henkilöllisyyden“ ja „omaisuuden“ suojelusta, mutta vankilat ja karkoituspaikat ovat tulvillaan „epäluotettavia“, ja etsivän poliisin päälliköt (muistakaa Kiev ja Tiflis!) menevät liittoon ryövärien ja varkaiden kanssa henkilöllisyyden sortamiseksi ja omaisuuden rosvoamiseksi.

Sille luvattiin „onnellista elämää“ ja „menestystä“, mutta talonpoikaistalous yhä luhistuu, kymmenet miljoonat talonpojat näkevät nälkää, keripukki ja lavantauti vievät tuhansia uhreja...

Mutta maa aina vain kesti ja kesti...

Ne taas, jotka eivät jaksaneet kestää, päättivät päivänsä itsemurhalla.

Mutta kaikella on loppunsa, — myöskin maan kärsivällisyydestä tuli loppu.

Lenan laukaukset murtivat vaikenemisen jään, ja kansan liikkeen virta lähti liikkeelle.

Lähti liikkeelle!..

Kaikki se, mikä nykyisessä valtakomennossa oli ollut paha ja turmiollista, kaikki se, mitä paljon kärsinyt Venäjä oli sairastanut, — kaikki se kasaantui yhteen tosiasiaan, Lenan tapahtumiin.

Sen vuoksi juuri Lenan laukaukset olivat merkkinä lakkoihin ja mielenosoituksiin.

Tästä ja vain tästä tulee etsiä selitystä viimeaikaisiin tapahtumiin.

Mutta Duuman johtajat — lokakuulaiset, kadetit ja edistysmieliset¹⁰⁷ — odottavat „selitystä“ ylhäältä, vallan edustajain suusta!

Lokakuulaiset „tiedustelevat kirjallisesti“, edistysmieliset yksinkertaisesti „tiedustelevat“, kadetit „katsovat ajankohtaiseksi“ puhua joistakin Treshhtshenkoista, tapausten viheliäisistä marioneteista!

Ja tämän he tekevät silloin, kun Makarov oli heille jo viskannut omat kerskailevat sanansa: „niin on ollut ja niin tulee olemaan“!

Venäjän pääkaupungissa on lakossa kymmeniä tuhansia työläisiä, sotaväki on saatettu taisteluval-

miiksi, sisäisten „selkkausten“ takia menevät sekaisin „meidän“ ulkopoliittikkamme asiat Dardanellien kysymyksessä, — mutta he odottavat vastausta ylhäältä „hallituspiireistä“!

Sokeat! He eivät näe, että näinä päivinä puheenvuoro on proletariaatilla eikä vallan edustajilla...

*Pietarilainen „Zvezda“ lehti
№ 32, huhtikuun 19 pnä 1912*

*Julkatstaam lehden tekstiin
mukaan*

Allokärjoitus: K. S.